

NE naš čas

PRIPRAVE ZA ZDRUŽITEV — V velenjski občini pospešeno tečejo priprave za združitev energetskega gospodarstva. Pobudo za to so oktobra lani dali komunisti rudnika, termoelektrarne in rudarskega šolskega centra. Delovna komisija akcijskega odbora je že izdelala delovni osnutek oziroma predlog samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v delovno organizacijo in tudi osnovna izhodišča samoupravnega sporazuma za javno razpravo. Ko bodo oba dokumenta dopolnili s pripombami, bodo drugi mesec v elektrarni in na rudniku sklicali zbornice delovnih ljudi, na katerih bodo potem odločali o integraciji. — Podrobnosti preberite na 2. strani.

11. januar 1974 • Leto X., št. 1 (210) • Cena 1 dinar • Poštnina plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

USTANOVLJENA

ZAČASNA SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA VARSTVA IN ZAVAROVANJA

Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in Zbor delegatov zdravstvenih delovnih organizacij Ravne na Koroškem sta na zadnji seji ustanovila začasno skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja • Podpredsednik skupščine je Hubert Mravljak, predsednik zbora uporabnikov Jože Deberšek, predsednik izvršilnega odbora pa prim. dr. Alojz Fijavž

Na Ravnah na Koroškem sta se sešla na skupni seji skupščina Skupnosti zdravstvenega zavarovanja ter zbor delegatov zdravstvenih delovnih organizacij. Osrednja točka dnevnega reda je bila ustanovitev začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem, ki bo skladno s sprejetim samoupravnim sporazumom delovala za območje občin Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec in Velenje. Na ta način so prvič do zdaj povezani uporabniki zdravstvenega varstva in izvajalci zdravstvenega varstva, med drugim tudi z namenom, da ustvarijo p primerne pogoje za sporazumevanje pri financiranju in izvajanju zdravstvenega varstva, kot to določa tudi XXI. dopolnilo zvezne ustave.

SE PRED SPREJEMOM NOVE USTAVE NOVI I ODNOSI TUDI V ZDRAVSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

Tudi di zdravstvo in zdravstveno varstvo dobivata enak samoupravni položaj, enake samoupravne pravice in dolžnosti kot druga področja združenega dela. Zato je bilo treba, upoštevaje spremembe v ustavi,

tudi za področje zdravstvenega zavarovanja in varstva ustanoviti interesno skupnost, v kateri bodo zastopani zavarovanci kot uporabniki in pa zdravstveni delavci kot izvajalci zdravstvenega varstva.

Kljub temu, da nova ustava še ni sprejeta, je v naši republici prevladalo mnenje, da je treba čim prej ustanoviti začasne skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva in s tem zagotoviti kar najbolj ugodne pogoje za sporazumevanje na področju izvajanja in financiranja zdravstvenega varstva.

S samoupravnim sporazumom, ki sta ga sprejela skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja Ravne na Koroškem ter zbor delegatov zdravstvenih delavcev Ravne na Koroškem, je ustanovljena začasna skupnost, ki mora zagotoviti svobodno menjavo dela, enakopravno in sporazumno odločanje o izvajanju in financiranju zdravstvenega varstva v skladu s skupnimi interesi in ki bo uresničevala druge skupne interese do ustanovitve samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja v skladu z določbami nove ustave SR Slovenije.

S samoupravnim sporazumom je opredeljen kot najvišji samoupravni or-

gan začasne skupnosti skupščina delegatov skupnosti, ki jo sestavljata zbor delegatov uporabnikov zdravstvenega varstva ter zbor delegatov izvajalcev zdravstvenega varstva. Oba zbora sta enakopravna. Skupščina delegatov skupnosti oziroma oba njena zbora enakopravno sprejemata na podlagi medsebojnih in družbenih interesov program in načrte zdravstvenega varstva, na podlagi vzajemnosti in solidarnosti odločata o sredstvih, potrebnih za zdravstveno varstvo, sprejemata finančni načrt in zaključni račun o sredstvih, potrebnih za zdravstveno varstvo ter sklepata samoupravne sporazume o financiranju zdravstvenega varstva z organizacijami združenega dela in drugimi dejavnostmi.

ORGANI NOVE ZAČASNE SKUPNOSTI

Skupščina delegatov skupnosti šteje 78 članov, uporabnikov ter 30 delegatov —izvajalcev zdravstvenega varstva. Izvršilni odbor šteje 8 članov iz vsakega zbora delegatov.

Za predsednika skupščine Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem je bil izvoljen Jurij

Sumečnik iz Slovenj Gradca, za podpredsednika pa Hubert Mravljak iz Velenja ter Drago Brodnik z Raven. Predsednik zbora uporabnikov je Jože Deberšek (namestnik Ivan Čas iz Slovenj Gradca), predsednik zbora izvajalcev pa prim. dr. Stane Zupancič iz Slovenj Gradca (namestnik prim. dr. Alojz Fijavž).

Predsednik izvršilnega odbora je postal prim. dr. Alojz Fijavž, iz Velenja pa so v tem organu še mg. Filip Vrtovc, Avgust Podgoršek in Teodor Jelen.

Na 1. seji skupščine Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem so med drugim tudi sklenili začasno podaljšati veljav-

nost prispevka za zdravstveno zavarovanje, ki je veljala v letu 1973, dokler ne bo s samoupravnim sporazumom uveljavljena nova stopnja, in to s samoupravnim sporazumom, ki ga bodo obravnavali in sprejeli delovni ljudje v organizacijah združenega dela, ki opravljajo zdravstveno varstvo.

POTREBNI NOVI NAPORI

Združeno podjetje Gorenje Velenje je doseglo lani proizvodnjo v vrednosti okrog 2,7 milijard dinarjev, na tuje pa je prodalo za 31 milijonov dinarjev izdelkov • Za leto 1974 načrtujejo 3.870.000.000 dinarjev celotnega dohodka, z izvozom pa želijo iztržiti 54 milijonov dolarjev • Storitvi je treba vse, da bo uspešno sklenjeno tudi leto 1974

Delavski svet združenega podjetja Gorenje Velenje in osrednji samoupravni organ velenjske TGO Gorenje sta na skupni seji pred novim letom pregledala v Velenju poslovanje Združenega podjetja Gorenje v letu 1973, poslušala sta poročilo o stroških zaradi raznih izpadov ter spregovorila o nalogah posameznih služb pri uresničevanju planskih nalog za letošnje leto. Generalni direktor Združenega podjetja Gorenje, Ivan Atelšek, pa je seznanil člane obeh samoupravnih organov s potekom priprav za ustanovitev Združenja elektroindustrije Slovenije.

Po ocenah se bo gibala vrednost proizvodnje Združenega podjetja Gorenje Velenje, dosežena v letu 1973, okrog 2 milijard 700 milijonov dinarjev. Na tu-

je so lani prodali za 31 milijonov dolarjev izdelkov, novembrski poprečni osebni dohodek v združenem podjetju pa je znašal 2.035 dinarjev na zaposlenega. Spričo velikih napreznih vseh zaposlenih so lani povečali produktivnost dela za nadaljnjih 19 odstotkov, kar je še posebej pomembno. Vse delovne skupnosti v organizacijah združenega dela Gorenje so se srečevale z velikimi nalogami, manjkalo pa tudi ni problemov, vendar so jih s skupnim delom uspešno rešili.

Tudi v letu 1974 so pred vsemi velike naloge. Gospodariti bo treba še bolje, tako, da bodo uspešno zaključili tudi leto 1974, čeprav bodo potrebni napori vseh in vsakogar na delovnem mestu. Združeno podjetje Gorenje naj bi v tem letu doseglo 3 milijarde 870

milijonov din celotnega dohodka, od tega Gorenje v Velenju 2,82 milijarde dinarjev, Sever v Subotici 625 milijonov dinarjev, Muta 191 milijonov dinarjev, Fecro v Slovenj Gradcu 90 milijonov dinarjev, Elrad v Gornji Radgoni 119 milijonov dinarjev in Lesna v Soštanju 33 milijonov dinarjev. Na tuje pa naj bi prodali za okrog 54 milijonov dolarjev izdelkov.

V organizacijah združenega dela Gorenje načrtujejo, da bi v letu 1974 dosegli 360.000 dinarjev celotnega dohodka na zaposlenega, vendar pa je bilo na skupni seji samoupravnih organov poudarjeno, da je treba storiti vse, da bi dosegli v okviru združenega podjetja v tem letu vsaj 400.000 dinarjev celotnega dohodka na zaposlenega, saj bo mogoče le na ta način uspešno opraviti vse naloge, tudi tiste v zvezi z nadaljnjim razvojem. Z nadaljnjim zvišanjem produktivnosti pa je treba ustvariti pogoje za višje osebne dohodke, ki naj bi v poprečju že znašali 2.500 dinarjev. Združeno podjetje Gorenje pa naj bi zaposlovalo okrog 11.000 delavcev v tovarnah v Velenju, Nazarjih, Subotici, Muti, Slovenj Gradcu, Soštanju in Gornji Radgoni.

RAZPRODAJA

ZIMSKE KONFEKCIJE
in
ZIMSKE OBUTVE v

Veleblagovnici

nama

Velenje

Od 7. januarja do 26. februarja 1974 v

Veleblagovnici NAMA Velenje

RAZPRODAJA

moške, ženske in otroče

zimske konfekcije in obutve

30 - 50 %
ZNIŽANJE PRODAJNIH CEN

— Ne mati, ne!... Ni potrebno, da z vsebino pisma seznaniva policija. To tudi ona ne želi. Ti si prečitala pismo, je nadaljeval, toda brez kakršnekoli jeze zaradi tega, ker je odprla njegovo pismo, pa si tudi sama to dojala. Ta kraj dobro poznam. Moje letalo pa je vedno pripravljeno za polet. Oh, mati! Kako se ti naj hvalim. Ali se je sploh mogoče zahvaliti za to, kar si storila za mene z besedami? Ko sem te nekaj takega... To je moje življenje. Ti me vračša v življenje...

Toda, ko je zagledal zamišljen materin pogled, je umolknil. Dejal je, zakaj ne more mati deliti njegovega veselja... Vedela je, da Tom te noči ne bo spal in da bo koval načrte in se pripravljaj za jutrišnji polet. Zaprošila ga je, če ji dovoli, da se vrne takoj domov.

Ali naj jo zadržim?

Ne, to nima nobenega smisla, si je dopovedoval Tom. Uvidel je, da to nima nobenega pomena. Zato je pospremil mater v pristanišče, ko je ladja odpeljala, je po hitel v mesto in poiskal svojega prijatelja Henrija. Henri mu bo ponoči pripravil letalo, mitalo tega mu bo zaupal še eno nalogo, o kateri je že razmišljal.

Teško si je sedaj zamisliti podzemlja v Ameriki, pa tudi v Evropi in Aziji, ki se poleg ostalih nedovoljenih poslov ne ukvarja še s prodajo raznih opojnih drog.

Ameriški uživalci mamila najraje posegajo po heroinu, ki je tretja stopnja izločka opija. Heroin je zelo drag in ga je tudi zelo težko dobiti. Zaradi tega so trgovci in prodajalci drog začeli prodajati nekatera ostala mamila, ki imajo enak učinek kot heroin.

Njihov cilj je, ujeti v svoje mreže čim več ljudi, kot najboljši način uživanja mamila pa so injekcije morfija. Ena injekcija, nepomembna cena. Toda kaj kmalu postane za uživalca mamila ena injekcija premalo. Potrebne dve. Kmalu sta tudi dve premalo, ker ne morejo narkomani zadovoljiti fiziološke potrebe po mamilu. To je pot padanja, ki se je zaveda, da veliko število uživalcev mamila, ne more pa se ji izogniti. Po treh injekcijah potrebuje narkoman kmalu štiri, pet, šest in več injekcij na dan. Kmalu se ne zadovolji več z morfijem...

Toda poleg teh mamil je še eno, ki ga je zelo težko odkriti. To je marihuana. To je posebna bilka, ki jo vzgajajo v Aziji, Evropi ter v Južni in Severni Ameriki. Pri vzgajanju jo lahko skrijejo, ker jo lahko

gojijo zraven tobaka. Ena taka cigareta je dovolj, da povzroči mamilsko norost pri večjem številu ljudi naenkrat.

Policija je velikokrat vpadla v kako sobo, kjer so se zbrali narkomani in ki so uživali ob eni sami cigareti. Ta cigareta je šla od ust do ust in so potegnili le enkrat, dim bi pa z največjim zadovoljstvom vdihavali v pljuča. — Kmalu so ljudje padli v trans. Zeske so se slačile in se ponujale moškim, ki so se prav tako srekli, vendar jim niso mogli nuditi pričakovanega zadovoljstva.

To morda niti ni najhujše. Če te reveže pravočasno odkrijejo, jih lahko še ozdravijo. Toda žal, uživanje marihuane povzroči v ljudeh strast za ubijanje, strast po zločinih. Ravno zaradi tega se ameriška policija bori z vsemi sredstvi, da bi pravočasno odkrila uživalce tega mamila, pa tudi ljudi,

OBRAČUN

ki prodajajo to mamilo in tiste, ki ga prinašajo v državo. Kazni za slednje in trgovce so zelo velike, kar je razumljivo.

Mreža proizvodnje mamila je odlično organizirana. Kdo je pravi gospodar, ve le en človek, tisti manjši razpečevalci so pa pravzaprav le sužnji gospodarja, človeka, ki ga niti ne poznajo. Znano je, da niti eden od uživalcev mamila ne bo policiji odkril oziroma izdal tistega, ki mu je prodajal mamila. Ve, da bi potem ostal brez mamila, to so pa nepopisne in grozne muke.

Rock Ger, oče mlade Jeni Ger je zelo dobro poznal vse te lastnosti mamila, čeprav sam ni bil uživalec tega strupa. Bil je izredno inteligen ten mož, žal so se pa njegove umske sposobnosti obrnile v tisto smer, ki jo je družba obsojala. V Ameriki so

ga poznali kot solastnika in morda tudi kot lastnika nekaj velikih konjskih stavnic ter nekoliko igralnic. Mimo tega se je pa ukvarjal tudi s tihotapljenjem mamila, z delom, ki mu je prinašalo ogromne dobičke. Bil je dovolj bogat, toda bogastvo je grmadil zato, da je zagotavljal lagodno, lahko in brezskrbno življenje osebi, katero je edino ljubil na svetu. To je bila njegova hčer — Jeni Ger. Zelo dolgo je ta gangster preizkušal teren in iskal može, preden je začel s tem podlim delom. Kmalu mu je to začelo prinašati milijone.

Ze leta je delal, ne da bi ga policija osumila. Občudoval je svojo genialnost in ni se bal policije. Zavedal se je, da začne pri takih stvarih policija od repa. Ujame nekaj uživalcev mamila in jih dan in noč nadzira. Tako odkrije prve

vezi in verigo razpečavanja mamila. Potem iščejo drugo vez in tako naprej toliko časa, dokler ne odkrijejo glave vse organizacije. Na takšen način ne bo mogla policija nikoli priti do njega, je večkrat razmišljal Rock Ger. Pazil je na to, da tudi njegova hčer, ki jo je imel nad vse rad, ne zve ničesar o njegovem gangsterskem početju. Ni vedela, da tako brezskrbno rabi krvavi denar.

Verjetno bi drugače mislila in tudi gledala na svoje življenje, če bi to vedela. Toda njenega očeta so spoštovali kot industrialca, imetnika legalnih igralnic in kot izredno sposobnega in marljivega moža.

Ko je Rock Ger povsem slučajno obiskal v New Yorku svojo hčer in v rokah njene prijateljice zagledal naslov, ki je označeval njegov proizvod in ko je slišal

za celo tragedijo, je z največjim naporom zatrl strah, ki se ga je nenadoma polastil. Zahvaljujoč izredno močni volji se je takrat nasmešnil in odšel ven. Komaj je zaprl vrata salona, je že imel skovan plan.

Strah ga je skoraj paraliziral, toda misel na nevarnost, v kateri se nahaja njegova ljubljena hčerka, mu je povrnila moč razmišljanja in sklepanja. Toda delati je moral, ni smel dovoliti, da bi izgubil eno samo urico. V času, ko bodo oni prispeli do jezera, se bodo tudi oni tam gori pripravili. Na srečo se je vse odvijalo po načrtu. Vsaj izgledalo je tako. Res je, da bo tisti njegov suženj dolgo časa čutil na svoji bradi udarec, ki mu ga je zadal, pozabil pa bo na vse, ko ga bo bogato nagradil. Jezilo ga je, da

(DALJE PRIHODNJIČ)

profil

Ponedeljek ni samo prvi delovni dan v tednu, marveč tudi dan, ko se ljudje odpravljajo na pot po najrazličnejših opravkih; večina z avtobusi. Gneča je zato neprimerno večja kot v naslednjih dneh.

Biti šofer avtobusa na progi Mozirje—Velenje ob ponedeljkih ob 8. uri zjutraj ni lahko, še težje pa, če mora biti taisti šofer obenem tudi sprevodnik, ker ga IZLETNIK Celje pač nima na voljo in to že pol leta! (Neresen človek bi celo pomislil, da je vse to v smislu stabilizacije podjetja!)

Pa vendar se je peljati v omenjeno smer zelo udobno, pa ne zaradi ceste ali avtobusa, ki je že star, ampak zaradi šoferja Franja Marovta ki vodi krmilo lahko, varno, smeje.

Zamislite si, pa še tisti uradni napis: S ŠOFERJEM GOVORITI PREPOVEDANO ne velja. Seveda ste uganili zakaj. Franjo mora poleg šofiranja še vljudno

sprejemati potnike, jih povprašati do kam se peljejo, povedati ceno vožnje, izmenjati s potnikom denar in vozne listke. Ljudje, ki to zadevo ob ponedeljkih poznajo, disciplinirano z drobižem v roki čakajo v vrsti, da dobe karto, nepoučen pa jo je v ponedeljek primahal kar s 500 dinarji in se skoraj peljal zastoj, ker ni mogel zelnega denarja zamenjati v rdečega. Sicer pa Franjo uspešno rešuje cestno situacijo s sprevodniško.

Na moje vprašanje od kdaj vozi avtobus je povedal: »Po končani osnovni šoli sem se izučil za avtomehnika in se zaposlil pri Komunalnem podjetju na Ljubnem ob Savinji. Največja plača je bila 350 din, dobil sem pa tudi po 18 din in to leta 1968. To ni peljalo nikamor, zato sem naredil potrebne izpite in z 18 leti že vozil kamion. Pri služenju vojaščine pa sem vozil leto dni avtobus v Beogradu. Tam sem pravzaprav vzljubil ta

poklic in ga tudi ne bi zamenjal za drugega.»

Kako se razumete kot najmlajši šofer pri Izletniku Celje z ostalimi tovariši in kaj vam pomeni pozdrav kolega iz nasprotnega avtobusa?

»Šoferji se kar dobro razumem, pozdrav, ki ga izmenjamo pri srečanju daje prijeten občutek, željo, da si zaželimo varno vožnjo.«

Katero progo najraje vozite?

»Od kar se je podražil bencin je znatno manj prometa in tako je vožnja na vsah progah kar v redu. Sicer pa najraje vozim po progi, ki me pripelje domov.«

V ponedeljek bo Franjo Marolt praznoval svoj 24. rojstni dan na progi Mozirje—Velenje. Kaj naj mu zaželimo v imenu vseh potnikov?

NA SVIDENJE V PONEDELJEK!

Liza

Na novem smučišču

Se pred letom dni je bilo na pobočju za Saleškim gradom vse tiho, prazno in kar nekam pusto. Takrat, razen nekaterih posameznikov, verjetno nihče ni niti pomislil na to, da bo že letošnjo zimo zrastle ob robu Velenja smučarsko središče, ki nima na voljo le lepih terenov in vlečnice, ampak tudi top za izdelavo snega. Letošnja zima sicer še ni pokazala svojega pravega obraza, vendar je kljub temu na smučišču iz dneva v dan več smučarjev. To je najboljši dokaz, za to, da trud tistih, ki so lani takorekoč živeli za to smučišče, ni bil zaman. Medtem ko so smučarji čakali v vrsti, da jih vlečnica popelje proti vrhu, smo zabeležili naslednje.

PETER KVARTIC: Smučati sem začel pred tremi leti. Prej, ko še ni bilo smučišča, sem si iskal terene po okoliških gričih in njivah. V druge kraje, kjer že imajo vlečnice, nisem hodil, ker bi za to potreboval preveč denarja. Zdaj pa se smučam v glavnem na novem smučišču, saj imam do tja le nekaj minut. Vendar ne vsak dan, ampak le ob koncu tedna. Čez teden pa nimam časa, ker se moram učiti. Danes sem si kupil karto za deset dinarjev. Desetkrat se bom lahko peljal z vlečnico. To se mi ne zdi drago. Če bi se pa vsak dan smučal, se verjetno ne bi mogel dolgo voziti. Zato bi si zelo rad kupil sezonsko karto. Za nas otroke stane 200 dinarjev, vendar se

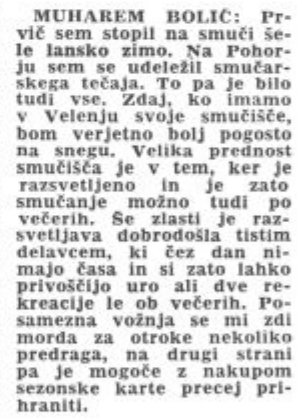

lahko z njo potem vozijo neomejeno.

ANDREJA GLAVAČ: Tudi jaz sem se podobno kot drugi novega smučišča, ki

je povrh vsega še razsvetljeno, zelo razveselila, saj se zelo rada smučam. Prve smučke sem dobila, ko sem bila stara šele tri leta. Prejšnje zime smo večkrat odšli na smučanje tudi drugam, in smo že za samo pot potrebovali precej časa. Zdaj pa se bom lahko smučala in trenirala kar doma. Ze nekaj let sem namreč tudi včlanjena v smučarski klub Velenje. Pa tudi tekmovala sem že večkrat. Največji uspeh sem dosegla predlani, ko sem osvojila na republiškem prvenstvu četrto mesto. Lani nisem tekmovala, pa tudi smučala sem bolj malo, ker sem si zlomila nogo. Ta nesreča mi ni vzela veselja in poguma do smučanja. Le previdna sem veliko bolj, kot sem bila doslej.

MUHAREM BOLIC: Prvič sem stopil na smuču šele lansko zimo. Na Pohorju sem se udeležil smučarskega tečaja. To pa je bilo tudi vse. Zdaj, ko imamo v Velenju svoje smučišče, bom verjetno bolj pogosto na snegu. Velika prednost smučišča je v tem, ker je razsvetljeno in je zato smučanje možno tudi po večerih. Se zlasti je razsvetljava dobrodošla tistim delavcem, ki čez dan nimajo časa in si zato lahko privoščijo uro ali dve rekreacije le ob večerih. Posamezna vožnja se mi zdi morda za otroke nekoliko predraga, na drugi strani pa je mogoče z nakupom sezonske karte precej prihraniti.

MARJETA LASNIK: Tudi jaz sem se doslej smučala pač kjerkoli je naneslo. Le da je bilo malce položno in že smo si napravili progo. Največkrat je to bilo v Ležnovem. Zal smo morali nazaj peščiti. Tukaj pa se primeš za vlečnico in že se pelješ. Sem hodim ob sobotah in nedeljah, ko nimam šole. Vožnja se mi ne zdi niti predraga niti prepoceni. Res pa je, da tisti, ki veliko smučajo s sezonsko karto veliko pridobijo. Saj se lahko smučajo, dokler traja zima. Smučala sem se tudi že po umetnem snegu. Sneg mi ni najbolj ugajal, ker sem imela občutek, da je malce leden in me je kar preveč nesto.

VLADO GORLOV: Kljub temu da vreme ni najbolj naklonjeno smučarjem, smo z dosedanjim obiskom zadovoljni. Dvakrat smo smučišče celo prevlekli z umetnim snegom, vendar nam ga je obakrat jugo pobral. Da bi lahko delali umetni sneg, mora biti temperatura najmanj pet stopinj pod ničlo. V navodilih sicer piše minus tri stopinje, vendar je voda, ki jo črpamo iz Pake, pretopla; zato zdaj vsako noč čakamo in upamo, da se bo živo srebro spustilo na minus pet stopinj. Redno hodimo ob enaindvajseti uri ter ob polnoči kontroliramo živo srebro. Smučišče imamo odprto od devete ure zjutraj do devete zvečer. Če pa bo obiskovalcev

dovolj, bo vlečnica obratovala še dalj. Tudi do polnoči, če bo treba.

PLAKETA MLADIM ZGODOVINARJEM IN GEOGRAFOM

V LETU 1973 JE BILO TEŽIŠČE DELA V OKVIRU JPI PROSLAVLJANJE STIRISTOTE OBLETNICE KMEČKIH UPOROV

Kmečki punti so predstavljali upor kmetov tlačanov proti vladajoči fevdalni družbi, obenem pa boj za samoohranitev slovenskega ljudstva. Zajeli so vse slovensko ozemlje in po šesto letih zatiranja spet vrnili zavest slovenskemu človeku. Tako so, kot sicer samo še NOB združili vse slovensko ljudstvo in vplivali na oblikovanje slovenske narodne zavesti ter formiranje slovenskega naroda.

V to veliko manifestacijo so se vključili tudi učenci osnovne šole Miha Pintar-Toledo s tem, da so sodelovali na dveh republiških tekmovanjih.

MILADI ZGODOVINARJI IN GEOGRAFI SO POD VODSTVOM KARLA POGAČA NA CETRTEM REPUBLIŠKEM TEKMOVANJU PIONIRJEV ZGODOVINARJEV, KI JE BILO POD GESLOM: »LE VKUP, LE VKUP UBOGA GMAJNA« — OSVOJILI ČASTNO I PRVO NAGRADO.

Nalga omenjeno temo je zbiralo gradivo 42 mladih zgodovinarjev in geografov.

Jelka Rotovnik

Republiška žirija je zbrano gradivo ocenila takole: »Nalogoga pionirskega odreda Miha Pintar-Toledo, Velenje je izdelana na podlagi originalnih virov pretežno o starejšega izvora in na osnovni znanstvene metodologije. Obravnava širši okoliš kmetijskega gospodarstva in razmere konkretizira na primeru ene kmetije. Dodano je bogato slikovno in grafično priloge.«

Poleg priznanja so pionirji dobili za doseženo prvo mesto še trideset knjig — komplet Gubčeve knjižnice.

Nevenka Veler

Tovariš Karel Pogač je kot mentor zgodovinskega krožka povedal naslednje: »Mladi zgodovinarji so najprej obdelali najpomembnejše in največje kmečke upore na Slovenskem, nato pa predelali zgodovino Zvižgovčeve kmetije, o kateri smo dobili podatke iz starih urbarjev, ki jih hranijo župnišče v Smartnem pri Velenju. Podatke smo dobili do leta 1574.

V okviru JPI so naši pionirji sodelovali tudi pri tekmovanju za plaketo »Matija Gubec«. Ker je bil eden izmed glavnih pogojev za pridobitev plakete »Matija Gubec« obisk naslednjih krajev iz časov slovensko-hrvaških kmečkih uporov in delno iz obdobja NOB: Kumrovec, Klanjec, Cesargrad, Brežice, Krško, Leskovec, Sevnica, Planina pri Sevnici, Bistrica ob Sotli, Susedgrad, Karestinec, Dolnja Stubica, se je 19% pionirjev na šoli udeležilo tega pohoda. Vsak udeleženec pohoda pa je izpolnil Dnevnik po poti kmečkih uporov. Te izpolnjene Dnevnik so pionirji poslali v vpogled občinski zvezi prijateljev mladine Krško, ki je bila organizator tekmovanja za plaketo »Matija Gubec«. Vsak udeleženec pohoda je dobil ČASTNI ZNAK ZA POT. Tako je na naši šoli dobilo te znake 143 pionirjev.«

Karel Pogač je še omenil, da takšna tekmovanja doprinejajo učencem ne dvomno veliko. »Ze sam vpogled v urbar, kjer so učenci na lastne oči videli zapisane dajatve spremeni njihov odnos do zgodovine, poleg tega spoznajo tudi pravo vrednost (ne dinarsko) v predmetih izdelanih pred tolikimi leti.«

Poleg pohoda je bilo potrebno opraviti še pet akcij na temo kmečkih uporov: zbiranje gradiva na temo »Le vkup, le vkup uboga gmajna«. Za to delo so prejeli mladi zgodovinarji prvo republiško nagrado 27. aprila v Tolminu.

Pri tekmovanju za plaketo »Matija Gubec« je sodelovalo tudi dvajset članov LITERARNEGA KROŽKA.

Člani likovnega krožka so med drugim sodelovali na grafičnem bienalu v Kostanjevici na temo »Le vkup, le vkup uboga gmajna«. Svoje izdelke je uspešno razstavljalo osem učencev.

Člani foto-krožka so prav tako tesno sodelovali z zgodovinskim krožkom in opremili slikovni del elaborata, ki so ga mladi zgodovinarji poslali v Tolmin. Šest pionirjev je poslalo fotografije na razstavo, ki jo je priredil Foto klub Krško in občinska ZPM Krško.

26. aprila 1973 so razredne skupnosti skupaj z literarnim krožkom organizirale večjo KULTURNO PRIREDITEV, ki je bila v celoti posvečena KMEČKIM UPOROM. Na proslavi je bilo vključenih 80 pionirjev in pevski zbor.

Tako je skozi vse leto intenzivno sodelovalo pri proslavljanju obletnice kmečkih puntov 275 pionirjev, katerim je s svojimi strokovnimi nasveti pomagalo in jih vodilo devet prizadevnih učiteljev.

Tako široka akcija je bila plod notranje potrebe in nuje vseh sodelujočih, predvsem pa zavesti mentorjev, ki se zavedajo svojega poslanstva vzgojiteljev.

Socialni delavec Martin Pustatičnik, mentor PO, je skromno dodal: »Vsi smo se veselili uspeha, ki so ga dosegli učenci, še bolj kot

priznanja po so nas navduševali zagnanost in volja učencev. Prosti čas so tako koristno uporabili za poglabitev svojega znanja.«

Alenka Glavnik

Tri najbolj prizadevne pionirke v zgodovinskem krožku so se udeležile podelitve nagrad 27. aprila 1973 v Tolminu in povedale:

• **JELKA ROTOVNIK**, tajnica PO: »Zgodovina me navdušuje že vsa leta. Za

literarni krožek sem pisala ljudske zgodbe po pripovedovanju ljudi in po starih zapiskih. Naredila sem tudi linorez na temo kmečkih uporov.«

• **NEVENKA VELER**: »Zgodovina mi je najljubši predmet, ker je ves razvoj naše zgodovine zelo pester, zanimiv in obenem poučen. V zgodovinskem krožku sem opisovala kmečke upore na Slovenskem po gradivu, ki ga je pripravil mentor. Prostega časa mi ni žal, saj sem tako pridobila veliko koristnega za pouk in tudi za življenje.«

• **ALENKA GLAVNIK**, predsednica mladinskega aktiva: Plaketa »Matija Gubec« je veliko priznanje za šolo in ne le za nas, ki smo sodelovali v različnih dejavnostih. V zgodovinskem krožku sem imela nalogo opisati dajatve kmetov na Slovenskem. Po pripovedovanju sedaj že pokojnega gospodarja Ivana Oštirja na Zvižgovčevi kmetiji sem opisala tudi njihove dajatve. Tovariš mentor je preskrbel stare urbarje, iz katerih smo razbrali koliko krivic je moral prenesti naš kmet-tlačan.«

Na šoli imajo sedaj že zbrano gradivo o zgodovini srednjega veka Saleške doline in upajo, da jim bo tovarna gospodinjstva opreme Gorenje šla toliko na roko, da bo prevzela finančno breme ob izdaji tega zbornika. Ta zbornik bo lahko koristno uporabljen v šolah kot pomožni učbenik pa tudi vsi turisti in obiskovalci Saleške doline bodo radi segli po njem.

Liza

Karel Pogač

NAJBOLJŠI FILM

Poročali smo že o II. klubskem festivalu amaterskega kratkega filma, ki ga je priredil kinoklub »Gorenje«, dne 15. decembra 1973.

Na festivalu je občinstvo za najboljši film izbralo delo avtorja Staneta Hafnerja »Bascule«. To smo dolžni zapisati še posebej zato, ker je največ glasov (nad 50) obiskovalcev prejel ta film, medtem ko so ostali filmi prejeli glasove od 6 do 11 gledalcev, nekaj filmov pa je prejelo le po en glas.

Nagrado občinstva je torej prejel Stane Hafner, ki je nagradjenec tudi I. klubskega festivala. Nagrado mu je izročil kipar Alojz Jerčič iz Mute. Za festival je mladi umetnik poklonil skulpturo Don Kihota.

Dolžni smo tudi zapisati, da je več kot polovica obiskovalcev festivala napisala svoja mnenja in pripombe. Poglejmo nekatere med njimi:

Med njimi o nagrajenem filmu Bascule so napisali:

- Tehnično najbolj dovršen.
- Zaradi sodelovanja — povezanosti živali s človekom.
- Tehnika snemanja, izvrstna fotografija, še več takšnih!
- Zelo všeč mi je tudi film Izpoved, žal pa ima slab govorni del.

— Cestitke k velikemu uspehu, v bodoče še več sreče!

— Vsi filmi so bili dobri in še naprej veliko uspeha.

— Ta šport mi je nad vse všeč.

— Izvrstne barve. Tudi tema je odlična in privlačna.

• **Filmu Kokobomba:**

- Ideja!
- Novo pri res pravih amaterjih!

• **Filmu ITD...**

- Izvirnost, aktualnost in delo avtorja, kot je navedeno!

Film Vse v zlato:

- Dober tempo, malo preveč komentarja, zanimiva kamera!
- **Film Tempo tour:**
- Ideja! Tudi revija vaših kratkih filmov je zelo uspešna in vam samo čestitam za vse filme!

• **Film Okno na ulico:**

- Poanta — človek človeku!
- **Tema! Manjka angažiranih filmov na družbene teme. Tudi filmov o mladih in njihovih problemih manjka!**

• **Film Stroj za dobre ljudi:**

- Presenetila me je nadarjenost mladega avtorja.
- Film je presenetljivo dovršen zaradi avtorjeve starosti.
- Film mi je všeč zaradi domiselnosti mladega avtorja.
- Film mi je všeč, ker je avtor nadarjen za ustvarjanje.

Se več je bilo pripomb, napisanih in izrečenih. Med zapisanimi je tudi naslednja:

• **Najbolj všeč mi je bil Bascule. Domiselno snemanje, izredno živo, prepričljivo. Všeč mi je odtenek, ki prikazuje ljubezen in hvalečnost do konja, ki ji je pomagal do uspeha.**

Zelo všeč sta mi tudi filma

Izpoved in Skrivnosti teme.

Cestitam kinoklubu »Gorenje« za izredne uspehe. Prvič sem obiskovala vaš festival, posej bom reden gost.

Enemu izmed članov predlagam, da posname tudi senčne strani Velenja: prečkanje zelenice, trganje rož, odmetavanje odpadkov!

To so mnenja. Mnenja tistih, ki so z mešanimi občutki prišli na festival. Danes vemo, kakšno kulturno poslanstvo izpolnjuje kinoklub v Velenju. Upravičeno pa se lahko vprašujemo, ali je njihovo delo res dovolj cenjeno in ali je njihov vložen trud poplačan vsaj toliko, da bodo lahko ohranili svoje navdušenje v bodoče. Zveni neverjetno, vendar je res, da kinoklub v Velenju že tretje leto deluje v nemogočih pogojih, brez lastnih prostorov. Kdo so tisti, ki so pristojni, da rešujejo takšne in podobne probleme v občini?

Najboljši letošnji film je na festivalu prejel statuo Don Kihota, upornega, a kljub vsemu zapostavljenega borca. Ali je to res zgolj naključje?

Hinko Jerčič

Na festivalu so podelili nagrade. V ospredju je kip Alojza Jerčiča — Don Kihot

Na festivalu so podelili nagrade. V ospredju je kip Alojza Jerčiča — Don Kihot

(Nadaljevanje)

Klepetali vsa za mizo, na kateri so bili vsi dnevniki časopispi, kup naših in tujih revij in učbenikov. Posebno o pozornost so mi vzbudile z mojstrsko natančnostjo izdelane risbe lešnikaka od kalitve naprej. Majka a Majer mi je ljubezno razložila: »Rišem že od nekekdaj. Resno sem začela risati, ko sem se ukvarjala s sadjarstvom in ni bilo primerno ilustriranih učbenikov. Določeno rastlino gojim, jo opazujem inin ves razvoj beležim oziromna podam v risbi.

Zavodod za šolsko opremo v Zagrebju je izdal brošuro »Mlade roke«, ki sem jo didaktično opremila na temo: »Od semena do drveta.« Zavod za šolstvo SRS — oddelek za učbenike me e sedaj vabi k sodelovanju i pri didaktični opremi priradoslovnih učbenikov. Saadjarjski zavod v Ma-

riboru pa je naročil izdelavo gradiva za lešnikove plantaže, s čimer se ukvarjam že nekaj časa. Tovrstni naši učbeniki so slabo opremljeni z učnimi slikami ali pa je v njih vse polno tujih kopij.

Zelo rada rišem s svinč-

MAJKA MAJER

nikom ali tušem različne motive iz krajine in kraje same. Nekaj slik sem narisala sicer po razglednicah, čeprav veliko raje rišem po naravi, ker lahko dodam še nekaj svojega.«

Naj omenim, da je Majka Majer v Laškem, kjer je bila na zdravljenju, razstavljala na pomembni umetniški razstavi »Laško v očeh likovnih umetnikov«, kjer je narisala zdravilišče

Laško po litografiji iz leta 1840. Pa še to! Vsako jutro, ko vstane, beleži stanje padavin in ostalih atmosferskih pojavov ter podatke enkrat mesečno pošilja Hidrometeorološki službi SR Slovenije, s katero že sodeluje 15 let.

»Zelo rada delam tako, da besede DOLGCAS ne poznam.«

Presenečena sem bila nad njenim vsestranskim delom, ki ga opravlja s prirojeno natančnostjo, veseljem, predvsem pa z občutkom, da je delo gonilna sila vsakega človeka.

Pogovarjali sva se še o umetnosti, književnosti, politiki in Majka Majer je dodajala kot dober pozna-

valec vsega naštetega svoje kritične misli, načrtovala svojo bodočnost, ki bo slonela na delu.

Polna globokih vtisov iz njenega plodnega življenja in bogatejša za marsikatero življenjsko resnico sem se poslovila od Majke Majer, ki je vzbudila v meni veliko občudovanje in spoštovanje, saj me je prepričala, da tudi v poznih letih lahko z delom in samo delom ostane človek mlad in da je vsaka starostna doba na svojstven način najlepša v ciklusu življenja, če jo človek intenzivno doživlja.

Liza Podpečan-Kuhar

NAŠA ZNANKA

USPEŠNO SODELOVANJE PREVENT-TOPER

Industrija delovnih zaščitnih sredstev »Prevent« iz Slovenj Gradca je od novega leta 1974 temeljna organizacija združenega dela Tovarne modne konfekcije »Toper« Celje • V Mislinji preurejuje obrat, v katerega bodo namestili več novih strojev, v Slovenj Gradcu pa bodo gradili nove prostore • Specializacija proizvodnje

Zaradi pogoste menjave proizvodnega programa, malih serij, slabe organizacije proizvodnje in drugih pomanjkljivosti so se, navkljub nizkim osebnim dohodkom, znašli v Industriji delovnih zaščitnih sredstev »Prevent« v Slovenj Gradcu v precejšnjih težavah. Novo vodstvo je začelo s sodelovanjem predstavnikov občine pripravljati sanacijski in preusmeritveni program ter iskati organizacijo združenega dela, ki bi bila pripravljena sodelovati pri preusmerjanju in modernizaciji proizvodnje.

To je bilo resnično potrebno in neodložljivo, ker so poslovali tudi zaradi zastarelih delovnih sredstev, pomanjkljive opreme in neprimernih prostorov na meji rentabilnosti. Sami niso bili sposobni hitro in učinkovito opraviti potrebno sanacijo. Že po prvih razgovorih so Slovenjgradčani ugotovili, da je Tovarna modne konfekcije »Toper« Celje partner, s pomočjo katerega lahko zagotovijo hitrejši razvoj delovne organizacije. V obratu v Mislinji so začeli za Celjane najprej izdelovati športne hlače, sodelovati pa so začele tudi strokovne službe. Uspešno začeto sodelovanje je spodbudilo delovno skupnost »Prevent«, da se je odločila za vključitev v Tovarno modne konfekcije »Toper« Celje, v okviru katere je od novega leta 1974 naprej temeljna organizacija združenega dela.

IMENOVANJA

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so odborniki Skupščine občine Slovenj Gradec sklenili na zadnji seji:

- soglašali so z imenovanjem diplomiranega veterinarja Alojza Kolarja s Prevalj za medobčinskega veterinarskega inšpektorja s sedežem v Dravogradu;
- soglašali so z razrešitvijo diplomiranega inženirja gozdarstva Zmagoslava Pariša dolžnosti medobčinskega gozdarskega inšpektorja, istočasno pa so soglašali še z imenovanjem Tona Leva, diplomiranega gozdarskega inženirja, za novega medobčinskega gozdarskega inšpektorja;
- soglašali so z razrešitvijo diplomiranega pravniška Janeza Remica dolžnosti medobčinskega urbanističnega inšpektorja;
- v iniciativni odbor za ustanovitev skupnosti otroškega varstva so imenovali Marino Krištofelc, vzgojiteljico iz Slovenj Gradca, za predsednico, Pavlo Pogorevcnik, Franjo Zorman, Esto Mrolja in Dragico Zohar;
- v iniciativni odbor za oblikovanje regionalne skupnosti za ceste so imenovali Miha Laureta, Franca Gamsa, Alojza Senovrnika, Franja Jurjca, Ivana Goloba, Ivana Lekšeta, Maksa Vončina, Maksa Vrtiča in inž. Adija Smona;
- imenovali so 21-članski iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti na področju požarne varnosti, za predsednika iniciativnega odbora pa Franca Turčinika;
- za delegata Skupščine občine Slovenj Gradec v skupščino kmetijske zemljiške skupnosti pa so izbrali Milana Stumpfla, kmeta iz Podgorja.

SLAVJE V ŠMARTNEM

ZADNJO NEDELJO, 6. JANUARJA, JE BILA V ŠMARTNEM PRI SLOVENJ GRADCU PRVA PRIREDITEV OB 30-LETNICI XI. SNOUB »MILOŠ ZIDANŠEK« • SREČANJE BORCEV POHORSKE BRIGADE Z MLADIMI IZ MISLINJSKE DOLINE TER Z OBCANI ŠMARTNA

V torek, 8. januarja, je minilo 30 let, ko so pri Primožu na Pohorju ustanovili XI. slovensko narodnoosvobodilno udarno brigado »Miloš Zidanšek« — Pohorsko. Prva prireditelj ob 30-letnici te partizanske enote, ki je bila ustanovljena na Pohorju prav v obdobju, ko je nemški okupator divjal po slovenski zemlji še z neomajno močjo, je bila zadnja nedelja, 6. januarja, v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. V tamkajšnjem domu borcev se je zbralo okrog 50 preživelih borcev Zidanškove brigade iz koroških občin, njim pa so se pridružili tudi številni domačini in mladi iz Mislinjske doline, pa predstavniki občin Dravograd, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec ter načelnik štaba Pohorske brigade Lazar Božič-Vuk in namestnik komisarja Alojz Vindiš-Dunda.

Udeležence srečanja je v imenu krajevnih družbenopolitičnih organizacij in občanov pozdravil Oto Slemenik, slavnostni govornik pa je bil Ivo Skrvlnik, borec Zidanškove brigade vse od ustanovitve, ki je poudaril, da partizanstvo — kljub terorju in velikim izgubam — v tem delu naše ožje domovine ni nikoli zamrlo. Zidanškova brigada, ustanovljena na prvo obletnico tragičnega konca I. Pohorskega bataljona, pa je bila najmočnejša udarna sila v tem delu Slovenije.

S slovesnosti v Šmartnem so predstavniki borcev in domačinov odnesli vence k spomenikom na Legnu, v Pamečah in Tomaški vasi, pevci in recitatorji iz Šmartnega pa so izvedli priložnostni program. Po prireditvi je bilo v osnovni šoli srečanje borcev Zidanškove brigade z domačini in mladimi iz

ŠE NAJMANJ 50 NOVIH DELOVNIH MEST

V Tovarni usnja Slovenj Gradec, kjer so v preteklem letu porabili za investicije več kot 30 milijonov dinarjev, so dosegli 115 milijonov dinarjev celotnega dohodka, na tuje pa so prodali za 3,4 milijonov dolarjev izdelkov. Nove naložbe, posebej še v temeljno organizacijo združenega dela »Tovarna gumirane žime«, bodo omogočile v letošnjem letu znatno povečanje obsega gospodarjenja. Tako načrtujejo, da bodo dosegli najmanj 150 milijonov ce-

lotnega dohodka, ali 30 % več kot v letu 1973, pa okrog 5 milijonov dolarjev izvoza, se pravi, da se bo mednarodna blagovna menjava povečala kar za 45 odstotkov. Poprečni osebni dohodki pa se bodo povečali za 11 % in bodo znašali 2.350 dinarjev.

Medtem ko so lani, na račun novih zmogljivosti odprli 112 novih delovnih mest, letos računajo na dodatno zaposlitev 50 do 60 delavk in delavcev. Za investicije pa bodo porabili okrog 15 milijonov dinarjev.

POMEMBNI KOMUNALNI PRIDOBITVI

Lani poleti so naposled začeli v središču Mislinjske doline urejati križišče Celjske in Podgorske ceste. Dela so bila obsežna, saj so morali prekriti strugo potoka Homšnica, da bi lahko razširili vpadnico v mesto iz velenjske smeri, po kateri izredno hitro narašča promet. Porušiti pa so morali tudi več objektov. Sredi decembra so novo vpadnico že izročili svojemu namenu. Nova vpadnica bo imela tri vozne pazole. Spomladi, ko bodo položili še zaporno plast asfalta, pa jo bodo — kot računajo — opremili tudi s semaforji, ki bodo prvi v Mislinjski dolini oziroma na Koroškem sploh. Izvajalec del pri rekonstrukciji in modernizaciji križišča je bil Komunalno obrtni Celjske in Podgorske ceste center Velenje, denar pa sta prispevala cestni sklad SR Slovenije in pa komunalni sklad občine Slovenj Gradec.

Velenjčani opravljajo tudi rekonstrukcijo in modernizacijo Francetove ceste v Slovenj Gradcu, to je vpadnice iz dravogradske smeri. Dela nekoliko zastajajo za predvidevanji, vendar promet zavoljo del

že nekaj časa ni oviran in je Francetova cesta prevozna v obeh smereh.

Rekonstruirani in modernizirani Celjska in Francetova cesta bosta, ko bodo dela povsem opravljena, gotovo zagotavljali ne samo prijetnejšo vožnjo, pač pa tudi večjo prometno varnost, kar bo še posebej pomembno.

GRADIVO NISO PRIPRAVILI

Občinska skupščina Slovenj Gradec je na zadnji seji v letu 1973 sprejela odlok o začasnem financiranju občinskih potreb v prvem trimesečju letošnjega leta, potrdila je družbeni dogovor o ustanovitvi in financiranju kmetijske zemljiške skupnosti na območju občine Slovenj Gradec ter soglašala z družbenim dogovorom o merilih za določanje prispevka od spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč. Preložila pa je razpravo o izhodiščih gospodarskega razvoja občine Slovenj Gradec za leto 1974, ker gradivo ni bilo pripravljeno!

Mislinjske doline, s čimer so borci te partizanske enote znova dokazali, da niso pozabili na eno od poglobitnih njihovih sedanjih nalog — na prenašanje tradicij narodnoosvobodilne borbe na mladi rod. Mladi iz Mislinjske doline pa so se tokrat spoznali z delom bogate zgodovine osvobodilnega boja naših narodov in z nalogami, ki jih čakajo, kadar bi bilo potrebno braniti našo socialistično domovino.

Slavje v Šmartnem pri Slovenj Gradcu pa je bila samo uvodna prireditelj v okviru slavlja ob 30-letnici ustanovitve XI. SNOUB »Miloš Zidanšek« v Mislinjski dolini. V Slovenj Gradcu bodo pripravili, med drugim, razstavo o Pohorski brigadi in o drugih partizanskih enotah, ki so bile na Pohorju. V načrtu je tudi več pohodov mladih, med drugim tudi pohod mladih iz vseh občin okrog Pohorja, ki ga bodo sklenili v Slovenj Gradcu ob tamkajšnjem občinskem prazniku v začetku junija, ki ga slavijo v spomin na uspešen pohod borcev Zidanškove brigade v začetku leta 1944 na Mali Kopi na Pohorju.

NEGA BOLNIKOV NA DOMU

V Slovenj Gradcu se že dalj časa zavzemajo za organizirano nego bolnikov na domu. Svet za zdravstvo tamkajšnje občinske skupščine je na eni zadnjih sej ugotovil, da so zagotovljeni vsi pogoji za organiziranje nege bolnikov na domu, zlasti še kadrovske, saj živi v Slovenj Gradcu nad sto medicinskih sester. Te so sicer že v rednem delovnem razmerju v Splošni bolnišnici oz. Koroškem zdravstvenem domu, vendar bi lahko ob primerni organizaciji in spodbudnem nagrajevanju zagotovili nego bolnikov na domu v najnujnih primerih. Svet za zdravstvo občinske skupščine je predlagal pristojnim službam, da pripravijo analizo o organiziranju servisa za nudenje nege bolnikom na domu.

**DOPIŠUJTE
IN
OGLAŠUJTE**

NOVA ORGANIZIRANOST KRAJEVNE SAMOUPRAVE?

Že od leta 1964 dalje deluje na območju občine Slovenj Gradec 5 krajevnih skupnosti, in sicer v Slovenj Gradcu (6.852 občanov), Podgorju (1.604), Šmartnem (3.237), Pamečah (1.444) in Mislinji (4.321 občanov). Pri krajevni skupnosti v Podgorju so ustanovili tudi vaški odbor za Razbor, pri krajevni skupnosti Mislinja pa delujejo trije vaški odbori, in sicer za Dovže, Završe in Dolič.

V zadnjih letih so dosegle krajevne skupnosti v Mislinjski dolini uspehe posebej še pri odpravljanju komunalne zaostalosti posameznih območij, reševanju socialnih, kulturnih, vzgojno-varstvenih in šolskih problemov, pri razvijanju in podružbljanju koncepta splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite, prav tako pa tudi pri reševanju drugih nalog.

Med razpravo o predloženem novemu statutu občine Slovenj Gradec in krajevnih skupnosti pa bo treba

pregledati, če obstoječa organiziranost krajevnih skupnosti ustreza oziroma bi jo bilo treba dopolniti.

SPREMEMBE V VODSTVU

Ker je delavski svet Tovarne kovanih izdelkov Gorenje — Fecro Slovenj Gradec na podlagi odgovora razrešil dolžnosti dosedanjega direktorja delovne organizacije, Dušana Stropnika, je postal začasni izvršilni organ te delovne organizacije Oto Slemenik iz velenjske TGO Gorenje Velenje. Se v mesecu januarju pa bodo v tovarni Gorenje — Fecro objavili razpis za novega direktorja.

Letos 130 tisoč pomivalnih korit

S sodelovanjem Tovarne gospodinjске opreme Gorenje Velenje je postavila Tovarna kovanih izdelkov Gorenje — Fecro v Slovenj Gradcu nov obrat za proizvodnjo pomivalnih korit iz nerjaveče pločevine. Proizvodne zmogljivosti tega novega obrata so 8.000 pomivalnih korit na izmenno dnevno. V tem letu, ko naj bi delali v novem obratu v dveh izmenah, bodo izdelali 130.000 nerjavečih pomivalnih korit, računajo pa, da bodo polovico vse proizvodnje prodali na tuje. Sicer pa načrtujejo, da bo v letu 1974 dosegla Tovarna kovanih izdelkov Gorenje — Fecro Slovenj Gradec že 90 milijonov dinarjev celotnega dohodka.

ZAHVALA ZDRAVSTVENEMU DOMU VELENJE

Bila sem prijetno prese-
nečena, in z menoj vred
tudi vsi ostali bivši usluž-
benci Zdravstvenega doma
Velenje, ki smo pred novo-
letnimi prazniki prejeli če-
stitke in vabilo za snidenje
ob zaključku starega leta.
Na Silvestrovo smo se ob
9. uri zbrali v sejni sobi
Zdravstvenega doma Vele-
nje, kjer nas je sprejel di-
rektor primarij dr. Alojz
Fijavž, upravitelj Jože Ze-
vart in glavna medicinska
sestra Cilka Atelšek. Pri-
marij dr. Alojz Fijavž nam
je najprej zaželel dobrodo-
ščico, nato pa sprego-
voril o sedanjem delu in
razširitvi zdravstvenega do-
ma ter nas povabil na
ogled novih ambulanti-
nih prostorov. Po ogledu no-
vega dela zdravstvenega
doma smo vsi upokojenci
prejeli lepa praktična da-

nila. V znak priznanja na-
šega minulega dela smo
bili tudi pogoščeni, nakar
smo se v sproščenem po-
govoru spominjali dolgo-
letnega skupnega sodelo-
vanja.
Ob vsem tem nas je pre-
vezela prijetna zavest, da
kot upokojenci nismo
osamljeni in pozabljeni, za-
to se Zdravstvenemu domu
Velenje v svojem imenu
in v imenu ostalih udele-
žencev tega prijetnega sre-
čanja iskreno zahvaljujem
za darila in pozornost.

Pepca Kojc
Šoštanj

H. BOLA TRETJI

Na strelišču »RSC« v Velenju
je bilo drugo kontrolno tek-
movanje strelcev s pištolo. So-
delovalo je 18 najboljših strel-
cev. Tekmovali so s standard-
no zračno pištolo. Doseženi so
zelo dobri rezultati ekipno in
posamezno. Tokrat je zmagal
član Olimpije in reprezentan-
ce Jože Tržan s 379 krogi. Pre-
senetil je domačin Hinko Bola,
ki je osvojil tretje mesto s 371
krogi.

Rezultati ekipno: 1. Olimpija
Ljubljana 1478 krogov, 2. kom-
binirana ekipa 1429, 3. Kranj
1426, 4. Rudar Velenje 1399.

Posamezno: 1. Jože Tržan
(Olimpija) 379, 2. Franc Gaber
(Olimpija) 374, 3. Hinko Bola
(Rudar) 371, 4. Janez Selan
(Olimpija) 368, 5. Bogdan Jež
(Olimpija) 367. F. Z.

MALE OGLASI

•• OSEBNI AVTOMOBIL
R 16, dobro ohranjen, letnik
19683 prodam za 38.000 dinarjev.
Franjo Kljun, Velenje, Sale-
ška 16/9, telefon 85-243.

•• FIAT 125 Standard let-
nik 1970, italijanske izdelava,
t, ugodno prodam. Informa-
cije dobite pri Mitju
Lapu, hotel PAKA Velenje,
telefon 85-133 ali 85-168.

•• SOBO V VELENJU ali
bližnji okolici nujno po-
trebujem. Naslov v ured-
ništvu lista.

•• POSESTVO v izmeri
12 ha v Lipju pri Vinski
gorbi ugodno prodam. Na-
slovov v uredništvu lista.

•• STAVBNO ZEMLJI-
SČEJE v izmeri ca. 1500 m²
ob asfaltni cesti na ravnini
v Vinski gori za 32.000 din
prodam. Ponudbe pod ši-
fro o »PRIMERNO ZA OBRT-
NIKIKA«.

Rešitev novoletne nagradne križanke

V Vodoravno: ZNAMENJE
KOKOZOROGA — JANUAR
— SILVESTER — ŠKIS —
— EKES — RETINA — CA —
— TEHEKOL — HC — ROR — K
— DVA — UMETNICA —
— RARACA — BOLE — SARA
— ATC — NEJCI — ALEC
— VRAN — ZIARAT — DO
— RENE — AIN — AI — O
— ASAS — K — EDAM — MC
— ALJAZ — KARO — TA
— BOŽANSKA KAMEDIJA
— ARSENE — KRUTOST
— ORAL — URANIA — I
— ODA — AST — HIMS
— LIK — RT — ASIR
— ET — ET — MAKS — Ingolič An-
ton — E — G EI — AA —
— D — D — T — Karel Capek —
UR UR — P R — ALISON —
— ŠALSALEŠKA DOLINA — ME
— ONO — KSILOLI —
— TRHREF — ANAKONDA —
— JASASEK — DAMA — SINO-
— VOJO — LJ — STRINA —
— NININ — KRILOV — EEG
— AIDONE — RI — OT —
— STATANKO — TRAK — DLA-
— KE CE — RJA — SIMBAD —
— VELENJE — LORBER — R
— I — ITA — IONSKA CELI-
— CA — GORENJE — ASE-
— SORORAT

Reševalcem se opraviču-
jemoz za nekatere nepravil-
nosti, ki jih je ugankarski
skraćkrat napravil pri opisih.
Te reševalci verjetno sami
ni odkrili in ne vplivajo
na pravilno rešitev. Za
pravilni izraz SINBAD pa
bostosta kot veljavna upošte-
vanana tudi SIMBAD oziro-
ma ia SINBAD. Izrebanec
bomomo denar poslali po po-
šti. i.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Petek, 11. 1. 1973 ob 17.30 —
ameriški barvni western — V
ZNAKU REVOLVERJA.

Režija: Sidney Salkow. Igra-
jo: Audie Murphy, Merry An-
ders.

Ob 19.30 jugoslovanski barvni
vojni film SUTJESKA.

Režija: Stipe Delić. Igrajo:
Richard Burton, Bata Zivojni-
novič, Irena Papis, Boris Dvor-
nik, Ljuba Tadić, Milena Dra-
vič, Bert Solter, Ljubisa Sa-
maržić.

Sobota, 12. 1. ob 17.30 in 19.30
— ameriški barvni western —
V ZNAKU REVOLVERJA.

Nedelja, 13. 1. ob 15.30, 17.30
in 19.30, jugoslovanski barvni
vojni film SUTJESKA.

Torek, 15. 1. ob 17.30 in 19.30,
italijansko-jugoslovanski vojni
film SESTANEK Z NECAST-
NIM.

Režija: William McCahon.
Igrajo: Michael Craig, Klare
Kinski, Eva Renzi, George San-
ders.

Sreda, 16. 1. in četrtek 17. 1.
ob 17.30 in 19.30 — ameriški
barvni western — LEGENDA
O CRNEM CHARLEYU.

Režija: Martin Goldman.
Igrajo: Fred Williamson, D'u-
ville Martin, Don Pedro Col-
ley.

Petek, 18. 1. ob 17.30, italijans-
ki barvni kriminalni film —
PUŠČICA STRUPENEGA PAJ-
KA.

Režija: Paolo Cavara. Igrajo:
Giannini, Stefania
Sandrelli, Claudine Auger, Bar-
bara Bouchet.

KINOGLEDALIŠČE VELENJE

Sobota, 12. 1. ob 17.30 in 20.
uri jugoslovanski barvni vojni
film SUTJESKA.

Ponedeljek, 14. 1. ob 20. uri,
italijansko-jugoslovanski vojni
film SESTANEK Z NECAST-
NIM.

Kadrovska komisija pri občinski konferenci ZM

razpisuje
delovno mesto

PISARNISKEGA REFERENTA

Pogoji: srednja eko-
nomska šola ali admini-
strativno komercialna
šola. Prijavite se pisme-
no ali osebno na občins-
ko konferenco ZMS do
21. 1. 1974.

OD po pravilniku.

POPRAVEK RAZPISA O JAVNI LICITACIJI

V razpisu javne licitacije za oddajo zasebnih
stavbnih zemljišč v soseski »GORICA« (Salek-
Bevče), ki je bil objavljen v »Našem času« z dne
21. 12. 1973 št. 37 so naslednje tiskarske napake:

1. V tč. I/1 je izpuščena parc. št. 93 (ATRIJ I.);
2. V tč. I/1 je pomotoma navedena parc. št. 158,
ki je že dodeljena in torej ni predmet licita-
cije;
3. V tč. I/3 je namesto parc. št. 447 (TERASA I.)
pravilna označba št. 47;
4. V tč. I/3 je pomotoma izpuščena parc. št. 60
(TERASA I.);
5. V tč. I/5 se pravilno glasi:

Parceli za izgradnjo vrstnih stanovanjskih hiš
tipa V-1; št. 277 in 275 (parc. št. 3298/2 v iz-
meri 354 m² in parc. št. 3298/1 v izmeri 335 m²);

6. V tč. VII. je pravilna oznaka »tek, rač.
52800-652-28073«;
7. V tč. IX. je pravilno »Ustmena javna licita-
cija« in ne »Umestna«.

Se posebno opozorilo vsem, ki bodo sodelovali na javni licitaciji:

Zakonca, ki želita skupaj licitirati, morata bi-
ti navzoča na licitaciji. V kolikor bo navzoč sa-
mo en zakonec, mora takoj, ko bo na licitaciji
uspeh, predložiti pismeno izjavo drugega zakonca,
da bosta oba zakonca imetnika pravice uporabe
na dodeljenem zemljišču.

Zaradi številnih napak v prvem razpisu po-
navljamo razpis javne licitacije z zgoraj nave-
denimi popravki!

Sklad za urejanje
in oddajanje stavbnih zemljišč

POSEBNO OBVESTILO

Dosedanja praksa, da so mrliško ogledno služ-
bo opravljali laični mrliški ogledniki je z 31. 12.
1973 prenehala veljati.

Od 1. 1. 1974 bodo za opravljanje mrliško
ogledne službe pristojni le dežurni zdravniki Sa-
vinjsko-Saleškega zdravstvenega doma Velenje,
ki delajo za področje Velenje v ZD Velenje, za
področje Šoštanja v zdravstveni postaji Šoštanj,
a za Smartno ob Paki v tamkajšnji ambulanti.

Prosimo, da navedeno obvestilo z razumeva-
njem upoštevate.

Odsek za družbene službe
Skupščine občine Velenje

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše dobre mame

Jožefe Plešnikove

iz Pesjega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano
cvetje in vence in vsem, ki so jo v tako velikem šte-
vilu spremljali na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala tov. Ivanu Meletu za poslovljne
besede na domu in tov. Jožetu Slatinšku na žalah v
Podkraju.

Zalujoči: sinova Jože in Stefan z družino, Marija
in Jožica z družinama.

ZAHVALA

Ob prerani in nepričakovani izgubi našega
ljubega moža in očeta

JOŽETA SREBOTA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, soso-
dom in znancem ter vsem, ki ste nam v težkih
trenutkih stali ob strani, izrazili sožalje, darovali
vence in cvetje in ga spremljali na njegovi zad-
nji poti.

Zalujoči: žena Marija ter hčerki Zlata in Branka.

KAKO SEM DOBIL KRILA

Z letenjem sem se pričel ukvarjati poleti leta
1972. V mesecu februarju sem slišal, da v Vele-
nju obstoja aeroklub in da se mi tam nudi pri-
ložnost, da poletim pod oblake, po čemer sem
hrepenel že od kratkih hlač. Žal se že prej nisem
mogel včlaniti v kakšen drug aeroklub. Letališči
v Slovenji Gradcu in Celju sta namreč za plitki
žep srednješolca predaleč.

Tako smo se zbrali prvi člani mladega aero-
kluba Velenje. Bili smo raznih starosti in pokli-
cev: od inženirja Toneta, ki je v letih po vojni
naredil »B« izpit na VRACU in to tako, da so
ga izstreljevali na gumo, pa do nas dijakov in
vajencev, ki do takrat letala še videli nismo.

Seveda smo morali najprej vsi v šolske klopi,
kjer so nas prizadevni učitelji iz celjskega aero-
kluba učili osnov letenja, mehanike leta, vreme-
noslovja in navigacije. Zatem smo delali test,
nato pa zdravniški pregled, ki je obvezen za vsa-
kega pilota.

Praktični pouk smo imeli na celjskem leta-
lišču. Tja smo se vozili vsako popoldne s tova-
riši, ki so imeli avtomobile. Sploh smo se v sku-
pini lepo razumeli. Glede dela na letališču smo
bili vsi brez izjem enaki. Vsi smo kot eden oprav-
ljali svoje naloge, kajti ta šport zahteva tova-
rištvo in ne prenese prerakanja, prerivanja in pa
nesporazumov. Vse mora potekati disciplinirano,
gladko in brez ugovorov.

V lepem spominu imam te prve polete. Leteli
smo na dvosedi LIBIS-17 z učiteljem na dru-
gem sedežu. Sprva nam je učitelj pomagal krma-
riti, vedno več smo imeli poletov za sabo, manj
mu je bilo treba pomagati in končno je prišel
dan, ko sem smel poleteti sam.

Težko je opisati občutke, ki sem jih takrat
doživljal. To je mešanica ponosa, da si sam spo-
soben voditi jadralno letalo, in treme pred obli-
co problemov, ki jih mora mladi pilot prema-
gati v navidez tako preprostem šolskem poletu.
Pri vsakem nadaljnjem poletu sem odkril kaj
novega, prijetnega, nekaj kar mi je do takrat
bilo neznano. Letalci bi rekli, da so mi zrasla
krila.

Naslednje leto smo že zgodaj spomladi pri-
čeli z letenjem. Seveda smo čez zimo mnogo po-
zabili, zato smo morali prve polete opraviti na
dvosedu BLANIKU z učiteljem. Po nekaj poletih
sem presedlal na enosed MUHO-100, ki so jo
člani celjskega aerokluba sami zgradili in je že
nekaj let potrpežljivo prenašala in oproščala vse
napake naših in celjskih tečajnikov. Na MUHI
sem imel prvo samostojno jadranje.

Imel sem že nekaj izkušenj, vendar se do ta-
krat nisem uspel obdržati v zraku dalj časa. Za-
vidal sem starim jadralcem, ki so krožili v vzgor-
nikih, dokler jih nisem videl le še kot majhne
križce visoko pod oblaki.

Sedaj je bila vrsta na meni, da pokažem, kaj
znam. Bil je lep sončen dan. Na nebu so se belili
kumulusi, naši prijatelji in znanilci dvižnih to-
kov. Kmalu po poletu me je motorno letalo pri-
vleklo v dvigajoči se zrak; odpel sem vlečno vrv
in ostro zakrožil. Instrumenti so mi pokazali, da
se MUHA hitro dviga. Uspel sem! V ostrih zavojih
sem se dvigal višje in višje. Letališče pod
mano se je pomanjšalo v zelen četverkotnik,
ceste pa v bele in sive trakove, po katerih so se
pomikali avtomobili kot igračke. Kmalu sem do-
segel bazo mogočnega kumulusa, ki me je skrčal
v svojo notranjost. Moral sem zravnati MUHO
in potisniti krmilo naprej in že sem spet bil v
sinjini ter se napotil pod drugi kumulus.

Bil sem srečen, da lahko vodim vitko ptico,
koder me je volja. Pristal sem po uri in pol,
utrujen, toda zadovoljen.

Z letalstvom se bom vedno ukvarjal. Potru-
dil se bom doseči pri jadraniu čim večje uspe-
he, da bom nekoč lahko poletel tudi na motornem
letalu. Moja velika želja je tudi ta, da bi dogra-
dili naše lastno letališče in da bi lahko jadrjal
nad domačim krajem.

Vilko Kotnik, dijak RSC

Podpisali so samoupravni sporazum

Ob koncu leta so v komunalno obrtnem centru v Velenju podpisali samoupravni sporazum. Tu imajo tri temeljne organizacije združenega dela: TOZD komunala, TOZD modni salon in TOZD storitve. Samoupravni sporazum so podpisali Ferdo Učakar in Rajko Pesiga za TOZD komunala, Ivo Murkovič in Marjan Gaberšek za TOZD modni salon ter Edo Vučina in Ivan Čuden za TOZD storitve.

Poleg TOZD imajo v komunalno obrtnem centru še delovno skupnost skupnih služb, posamezne TOZD pa oblikujejo tudi delovne enote. Tako ima TOZD komunala gradbeno operativno, komunalno operativno, vodovod in kanalizacije, strojno mehanizacijo, pogrebno službo in vrtnarstvo, TOZD storitve pa frizerstvo in gostinstvo, rekreacijski center in pralnico.

Temeljnim organizacijam združenega dela so razdelili vsa sredstva, tudi stanovanjski in sklad skupne porabe.

ŽE PRED NOVIM LETOM TISOČI TULIPANOV

Te dni, ko čakamo, da nam bo zima vendarle pokazala svoje muhavosti in moč, so nas že razveselili prvi znanilci pomladi. Zadnji teden pred novim letom so se pojavili v naših

cvetličarnah, pa tudi v drugih slovenskih mestih, prvi cvetovi tulipanov, ki so jih vzgojili v velenjskem rastlinjaku. Od saditve do cvetenja je minilo samo 6 tednov. Velenjčani, ki so zasadili v začetku novem-

bra nad 60.000 čebulic tulipanov, so jih že več kot petino poslali na tržišče pred novim letom. V prenekaterem stanovanju so tudi lepi cvetovi tulipanov naznanili nastop novega, 1974. leta.

ODMEVI

Rad bi dodal nekaj svojih misli in pogledov o preselitvi soštanjske milice v Velenje, kot dopolnilo pisanju V. Kojca, v Našem času in v Večeru.

Ker sem tudi sam odbornik občinske skupščine, vem za okoliščine in razloge, ki so povzročili, da je prišlo do ukinitve soštanjskega oddelka milice.

Na soštanjskem oddelku milice so začeli izgubljati kadre zato, ker jim niso mogli priskrbeti stanovanj. Posledice takega stanja je bilo skrčenje števila zaposlenih miličnikov, zaradi česar le-ti niso bili več kos svojim nalogam. Ze pred ukinitvijo milice v Soštanj, so morali soštanjskim miličnikom priskočiti velikokrat na pomoč velenjski miličniki. Osebe na oddelku postaje milice v Soštanju pa je bilo posebno obremenjeno, kadar je kdo od uslužbencev zbolel. Vsi ti podatki dovolj prepričljivo utemeljujejo težave, v katerih je bil soštanjski oddelk milice.

Komandir velenjske postaje milice je na seji obeh zborov velenjske skupščine zagotovil, da se budnost

organov javne varnosti ne bo po tej spremembi prav nič zmanjšala v Soštanju. Z miličniškimi avtomobili bodo bdeli nad raznovrstnimi prestopniki, ko pa bodo začeli z izgradnjo IV. faze elektrarne, bodo službo še okrepili. Vse te trditve navajajo na sklep, da varnost Soštanjčanov ne bo nič manjša kot je bila doslej.

Menim pa, da bodo odborniki po sprejetju nove ustave in s prehodom na delegatski sistem lažje glasovali za rešitev skupnih zadev, ko se bodo vse, za občane važne, odločitve prej prediskutirale na javnih tribunah. Tovrstne spremembe pa bodo tudi pripomogle, da odborniki ne bodo več tarča napadov pri sprejetjih, za občane važnih ukrepov. Z ukinitvijo oddelka postaje milice v Soštanju bi morali biti vsi prebivalci Soštanja seznanjeni z naslednjimi novostmi:

- Vse občane Soštanja bi morali obvestiti, kako priklicati postajo milice v Velenju, predvsem v nočnih urah.

- Nujno bo treba postaviti telefonsko govornico, od koder bodo lahko Soštanjčani klicali ob vsakem času.

Ko bo vse to zagotovlje-

no, upam, da ne bomo Soštanjčani preveč oškodovani z izgubo lastne postaje milice.

Ivan Ojsteršek,
Soštanj

HERČEK TAJNIK OBČINE

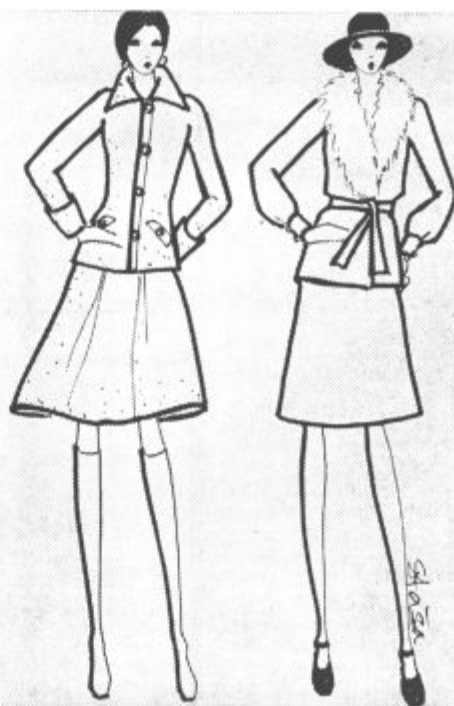
Na predlog komisije za volitve in imenovanja je Skupščina občine Mozirje na zadnji seji imenovala za novega tajnika skupščine občine Huberta Herčka iz Mozirja. Dosedanji dolgoletni tajnik Rudi Zager je prevzel mesto občinskega sodnika za prekrške v Mozirju.

OPOZORILO

Gostinsko podjetje PAKA Velenje opozarja vse osebe, da je zaradi varnosti prepovedano drsanje in hoja po velenjskem jezeru.

mada

ZIMSKI KOSTIM

Staša Gorenšek

Ker se zima le še ne bo tako kmalu poslovila, je še vedno pravi čas za tople zimski kostim. Prav letos je tak kostim zopet dobil pomembno mesto v modi, saj tudi krilo postaja spet vse bolj priljubljeno.

Prvi na skici je nekoliko bolj športno krojen: jopič ima velik konicast ovratnik in je oprijet. Rokavi so na koncu zavihani, všiti žepi pa imajo poklopec. Krilo je krojeno počez in je zato valovito.

Drugi kostim je eleganten, kar pa pomaga ustvarjati tudi lisica ali drug krznen ovratnik. Jopič se zaveže s pasom, rokavi so široki z manšeto na koncu. Krilo je ravno krojeno.

Dolžina, ki jo predpisuje moda, je do kolen.

hotel
paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

PRIDITE
POGLEJTE
IN POVEJTE
ŠE DRUGIM

V baru hotela PAKA nov barski spored, ki bo zadovoljil vaš okus!

• SREČANJE OBCANOV: V domu kulture v Velenju je bilo konec leta pristržno srečanje občanov velenjske občine starejših nad 78 let. Po kulturnem programu, ki jih je zelo navdušil, so odšli še v delavski klub na manjšo zakusko. • VSEPOVSOD VESELO: Novoletni prazniki so se ticer že precej odmaknili pa vendarle gornji posnetek ne bo odveč. Vseposvod so prepevali, plesali in seveda tudi pili. Se nekaj dni po praznikih, ponekod še danes, je slišati, kako lepo je bilo. Da že dolgo ne tako. Tudi lani ne. Nekaterim je celo ušla želja, zakaj niso v Soštanju poskrbeli za solidno redukcijo. Tokrat se prav gotovo nihče ne bi bil jezil. Le emokanja bi bilo več! • ZA VESELO RAZPOLOZENJE so vseposvod skrbeli ansambli. Bolj domači kot tuji. Pržno so jim pomagali pevci. Pevca na sliki sta prvič skupaj zapela v predprazničnih dneh. Lepo uspešno. Sklencni je aparat in nastal je posnetek. Ona pa si je obraz zatemnila. Njeno ime? Uganite.